

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 1950

гр. София, 18.03.2021 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 15
състав**, в закрито заседание на 18.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Якимова

като разгледа дело номер **6636** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.248 ГПК вр. § 2 ДР на ДОПК.

На 8.03.2021г. е постъпила молба от пълномощник на жалбоподателя за изменение на постановеното решение № 712/ 09.02.2021г. в частта за разноските, като в тежест на ответника бъдат присъдени сторените от [фирма] такива съобразно представения списък.

Искането е мотивирано с довод за неприложимост на чл.161, ал.3 ДОПК, тъй като предоставените на вещото лице и приети по делото писмени доказателства, послужили за изготвяне на заключението, били представени още веднъж за улеснение на съда и експерта. Те не били нови, а част от преписката. Без представените хронологични ведомости, аналитични ведомости на сч см 303 Продукция, аналитична хронологична ведомост на сч с 701, 611 и т.н. ревизията би протекла по чл.122 и сл. ДОПК.

В становище от 17.03.2021г. юрк. В. отрича основателността на искането, позовавайки се на съдържанието на допълнителното заключение на ССЕ и изявлението на процесуалния представител на жалбоподателя в осз на 20.10.2020г., че представя счетоводни документи, които не се намират в кориците на делото.

За да се произнесе по искането, съдът съобразява следното:

Съгласно чл.248, ал.1 ГПК, приложим съобразно препращащото правило на § 2 ДР на ДОПК, в срока за обжалване, а ако решението е необжалваемо - в едномесечен срок от постановяването му, съдът по искане на страните може да допълни или да измени постановеното решение в частта му за разноските. Искането да е предявено преди да е изтекъл срокът по чл.248, ал.1 ГПК (предадено е на пощенски оператор на 4.03.2021г. при връчване на съдебния акт на 19.02.2020г.) и е допустимо:

Разгледано по същество, е неоснователно:

Претенцията за разноси, макар и обусловена от разрешаване на повдигнатия спор,

има относителна самостоятелност, тъй като отговорността за разноси не е правна последица, по която съдът дължи служебно произнасяне, а въпрос, по който се произнася, само, след като бъде сезиран. В чл.248, ал.1 ГПК е предвидено, че съдът по искане на страната може да допълни или да измени решението в частта му за разноските. Следователно текстът разграничава две хипотези, свързани с промяна на вече постановения съдебен акт в частта му, с която е определена отговорността за разноси, установени като изключение от правилото на чл.246 ГПК.

Разглежданият случай касае втората от тях:

С решение № 712/ 09.02.2021г., постановено по настоящето дело, е постановена частична отмяна на ревизионния акт, но независимо от този изход на спора жалбоподателят е осъден да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение в хипотезата на чл.161, ал.3 ДОПК. Преценката на съда е за представяне едва в съдебното производство на доказателства, обуславящи частична отмяна на РА. Тя се основава на т. IV от констативно-съобразителна част на заключението на ССЕ, където в.л. Ш. сочи, че констатациите ѝ са направени след обстоен преглед и анализ на наличната документация по делото, но и допълнително предоставени документи от счетоводството на ревизираното дружество. Освен това в осз на 20.10.2020г.Г адв. Б. е представил доказателства, които са послужили на вещото лице и за които изрично е заявил, че не се намират в кориците на делото, което подкрепя извода за приложимост на чл.161, ал.3 ДОПК, приложението на която разпоредба ще бъде преценено в рамките на инстанционния контрол на съдебния акт.

Изложеното мотивира съда да приеме искането по чл.248 ГПК вр. §2 ДР на ДОПК за неоснователно.

По тези съображения съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ искането на [фирма] за изменение на решение № 712/ 09.02.2021г. в частта за разноските.

Определението може да се обжалва с частна жалба пред ВАС в 14- дневен срок от съобщенията до страните, че е постановено.

СЪДИЯ: